

Työläistoverittaret

Kirj. Anna Kauppinen.

Elkö todellakin, kun luemme tietoja Suomen työläisnaisten kohtalosta ja kärsimyksistä, tule ajatelleeksi, että heidän ja meidän kärsimystemme ero on suuri. Me emme voi itseämme verrata heihin, sillä me olemme kuin lapsia heidän rinnallaan, mitä tulee taistelutarmoon ja toimintaan. Me puemme itseämme, huolehdimme ja hoidamme ja huokaamme, kun kuulemme, että he käyvät ruuissa, näkevät nälkää ja vihua. Mutta me emme ymmärrä luokkatalistelun tärkeyttä ja merkitystä niinkuin he ovat ymmärtäneet. He ovat uskaltaneet antaa elämänsä ottaessaan osaa taistelun tuoksiin.

Osaako monikaan meidän siskoistamme antaa edes täyttä tunnustusta Suomen työläisliikelle? Tuskinpa. Kun luemme lehdistä niistä hirveistä kärsimyksistä ja ihmiskäykäksistä, jota he ovat valkoisten puolelta saaneet osakseen, kuohaita tunteemme vihasta heikkokseksi ja koston tunne täyttää sydämen. Vaan innostus laimentuu, kiitellään onnea, kun emme ole toki olleet siellä, vaan olemme säästyneet siitä koetuksesta.

Toiminnallamme emme näytä, että osaamme ottaa esimerkkiä niistä uljaista sisaristamme. On meissä sentään osa, jotka ansaitsevat tunnustuksen tehdessään velvollisuutensa luokkatalistelussa. On osa, joka vuosikausia on ollut kiinteästi työväenliikkeessä mukana, nurkumatta palkkaa tai kunniaa pyytämättä. Mutta toisin on naistemme suuri enemmistö. Elvättö he tosiaankin ole kylmiä sille asialle, jonka pitäisi olla meidän jokaisen lähelimpänä ajatuksen esineenä ja sydämen asiana.

Emme me ole vielä läheskään käyttäneet koko taistelutarmoamme. Rauhallisina mutsemme olojen pahuuksia ja odottelemme epäkohtien korjaantumista, mutta emme heitä taisteluhanskasta kapitalistiluokkaa vastaan. Elkö velvollisuuden tunne pakota edes jotain toimimaan luokkamme hyväksi. Elkö edes nousevan nuorison, omien lastemme tulevaisuus pakota osaa ottamaan siihen taisteluun, josta koittaa hyöty, ei vain meille, mutta myöskin meidän lapsillemme.

Miksi me tosiaankin olemmekin niin velittoja, miksi huolimamme aina ensin kintty pkkvaasioihin ja ne suuret asiat tavallisesti jäävät sivuun. Jos meistä joku ottaa esim. sanomalehden käteensä, katsotaan siitä, kuka nyt on kuollut, kuka syntynyt, mennyt naimisiin j. n. e. mutta mallman suuret tapahtumat, luokkatalistelulle ja sen saavutukset mallman eri osissa ovat meille vähemmästä arvosta.

Mitäpä me niillä tiedoilla teemme, arvelevat suuret joukot naisista. Enmellä me edes ole senvertaa tietoa janoista, että omista pyrkimyksistämme ja harrastuksistaamme, maailmaa koskevista asioista paljonkaan välittäisimme. Senpä osoittaa hyvin sekin, kun emme omalle äänenkannattajallemmekaan anna niin suurta tukea ja huomiota, kun se todella ansaitsisi. Niinkuin muodin vuoksi tilaamme lehden, kun ei asiasta muutenkaan saa helpommin ympäriltä pois. Sitten ne asiat ja kirjoitukset, mitä lehtemme sisältää, jäävät useinkin lukematta. Monet hetket mieluummin annamme kuluu tyhjätoimittukseen ja turhanpäiväisten asiain pohtimiseen, mutta tietoisuuden etsiminen jää sivuasiaksi kokonaan.

Näinkö me tosiaankin olemme nukkeja ja kodin koruja, nukkeja, jolla ei ole itsenäistä ajattelukykyä, eikä toimintatarmaa. Ei! Meidän on vihdoinkin näytettävä, mihin mekin pystymme, mitä me voimme. Jos taistelun torvi kutsuu meitä, niin me olemme valmiit riveihin astumaan

ei yksin tai kaksin, vaan kaikki!

Ottakaamme tosiaankin esimerkiksemme Suomen työläisliikkeitä. He eivät kovistakaan kokemuksista ole la mautuneet, vaan varmaan uudella innolla taistelevat vapautensa puolesta, kun se hetki koittaa.

Mikä pakottaa meidät kärsimään kurjuuttamme? Me emme ole vielä yhtään yritystykään tehneet vapauttaaksemme itseämme kahleistamme. Emme me saa olla enää mitään häkkipilintuja, joita ruokitaan koppiin ja pidetään ihmisarvoa vailla. Nyt kun jo äänemme kuuluu tasaarvoisena, voimme sitäkin asettamme käyttä hyväksemme. Tähän asti meidän suu on tukittu ja olemme saaneet laillisesti "vaieta seurakunnassa".

Annetaanpa äänemme nyt kuulua tämän lehden palstoilla ja keskustellaan enempi niistä kysymyksistä, jotka meitä koskevat. Kasvattakaamme itseämme ja toisiamme luokkatalistelussa siihen suureen tehtävään, joka kerran joutuu meidänkin osaksemme.

Työläisnaiselle

Nyt sisko, se tietäös.

On aukaistu teljet ja haat!
Tasa-arvo sullekin suotu.
Jopa äänesi kuulumaan saat,
Voitto vihdoinkin saavutettu.

Sisko, se tietäös myöskin:
Missä joukossa astelet?
Kenen hyväksi valtaisi käyät —
Kenen puolesta taistelet!
Oman luokan, vai toisenko?

Jos olet joukkoa meidän,
Työläisnainen—nosta pääsi, katseesi!
Sua rintamaan kutsuttu kauan
Taistoon oesta itsesi, lastesi!
Koko luokkasi puolesta tään.

Niin, nytpä kun äänesi kuuluu,
Tartu tarmolla ohjaksiin.
Sulle valta kun voitettu kerran,
Älä veltoksi hetty niin,
Vaan toimi ja taistele!

Sua kutsuu päivä jo tämä,
Sua vartovi aika uus!
Sinun työstäsi paljon riippuu
Sinun luokkasi tulevaisuus!
Sen puolesta uhraa voimasi.

Työläisnainen, ain' ollut orja!
Nosta itseäsi vapauteen.
Ei suurempaa uhria voi antaa
Kuin antaa se luokalleen,
Ken katkoo orjuuskahleita!

H. M.

Sananen naisille

Yleensä puhuttaessa työväenluokan asiasta, meillä ei ole taipumusta jakaa tätä kysymystä mies- eikä nais-asialle. Työväenluokan jäsenet käsittävät, että liikkeemme ei saifi jaoteltua. Liikkeemme kuuluu yhtäläisesti niin naisille kuin miehille. Se asia, jonka saavuttamiseksi liikkeemme on olemassa, on arvokas molemmille sukupuolille ja se on, joka saattaa miehet ja naiset yhdessä rinnastusten elämään ja kuolemaan liikkeemme onnistumiseksi.

Mutta, huolimatta tästä kaikesta, on olemassa liikkeessämme sellaisia erikoisia toimintamuotoja, jotka erikoisesti ovat kiinnittävämpiä toiselle sukupuolelle kuin toiselle, oman laatuisia taistelumuotoja, jotka ovat paremmin luontaisesti enemmän mielenkiintoisia naisille ja päinvastoin.

Luon'aisesta taipumuksesta me olemme usein taipuvaisia arvostelemaan vastakkaisen sukupuolen osanottoa liikkeemme eteenpäin viemiseksi. Tällainen arvostelu muuten on erittäin terveellistä, jos se tehdään kaikki asiallisesti ja liikkeemme edistymistä silmällä pitäen. Tosi on se, että ei ole vielä olemassa mi-

TOVERITTAREN LEVITYS

NAISILLE AINOASTAAN:—

Oletko koskaan lukenut Toveritarta? Oletko lukenut sitä varkain? Jos olet varkain lukenut, niin heitä pois sellainen "helmasynti" joka on kaikista paheista alhaisin. Tilaa omiin nimiisi Toveritar, vuosikerran hinta on ainoastaan \$1.50, sillä rahalla saat kerran viikossa lukea miten naiset maailmassa toimivat ja eteenpäin vievät naisasiaa elämän eri aloilla.

Kaikki tilaukset ovat lähetettävät seuraavasti: Keskipiiristä Työmiehen konttoriin, itäpiiristä Raivaajan konttoriin, Canadasta Vapauden konttoriin ja lännellä suoraan Toverittaren konttoriin.

Toverittaren hinta on ainoastaan \$1.50 vuosikerta ja jokainen joka tilaa lehden vuodeksi tai uudistaa vuodeksi saa vapaasti nykyajan romaanin "Erämaassa ja Maailmalla", tilauksen ottaja jos ei tahdo ottaa asiamiespalkkiota saa itselleen myös kirjan vapaasti lähetettynä suoraan Toverittaren konttorista.

—Toverittaren levitysosasto.

tään niin valmista ja täydellistä, että se olisi arvostelun yläpuolella. Asiain nyt näin luonnollisella kannalla ollen ja koska onnettomuudeksi satun olemaan mies, niin sanomiseni luonnollisesti kohdistuu naisiin. Ei missään heidän arvoa alentavassa tarkoituksessa, vaan siksi, että satun yleisesti ajattelemaan siten yhteisestä asiastamme.

Suomalaisessa sosialistisessa liikkeessä Amerikassa on liikkeenä, joka on erittäin omistettu naisille, sanomalehti "TOVERITAR". Sen levittäminen, tukeminen ja avustaminen on erittäin, etupäässä tarkotettu naisten osaksi suomalaisen sosialistisen kasvatuksen tekemiseen Amerikassa. Tunnustaa tosin täytyy, että Amerikan naiset osalta ovat kunnostautuneet tässä tehtävässä erittäin kiitettävästi, mutta kun usein joutuu katselemaan niitä numeroita, jotka komeilevat Toverittaren etusivulla, yläkulmassa osottaen sen tilaajamäärää ja kun tiedämme että Amerikassa on noin suunnilleen pyöreässä luvussa 100,000 suomalaista naista, niin joutuu usein pakostakin ajattelemaan, että antavatko naiset sitä arvoa liikkeellemme, jonka se ansaitsee? Pitäkö Amerikalainen nainen sosialistista liikettä omansa liikkeenään, sellaisena, jonka edestä kannattaa taistella. Edellämainittua tosiseikkaa silmällä pitäen joutuu ajattelemaan että — ei. Joutuu ajattelemaan siten, että todellakin on siten kuin melle vastustajamme taholta uskotetaan, että nainen ei ole luotu ajattelemaan, vaan olemaan — olemaan ja elämään helle valmistettujen pihrustusten mukaisesti, joka on vihollisemme riistäjäluokan etu ja ihanne. Nainen ilman oikeutta ja sananvaltaa. Tällaista joutuu ajattelemaan meidän, työväenluokan, naisista, että todellakin he ovat niin taipuvaisia olemaan kiinni näissä vanhentuneissa käsitteissä, että he katsovat oman taistelun olevan heille tarpeetonta.

Saattaa olla, että niin ei ole, mutta tämä on käsitykseni tästä asiasta siksi kunnes naiset toiminnalla näyttävät, että he todellakin pitävät taistelua vapautuakseen kapitalistien ikeen alta sellaisena, että todellakin kannattaa sen eteen kaikkensa uhrata. Äänenkannattajamme seuraamalla kyllä saa selvityksen näille ajatuksille. Jäädään odottamaan ja katsomaan!

Lilvonen.

Irlannin kapinallisilla vuosia sitten oli laulu, jota he lauloivat salaisissa kokouksissaan. Se kuului jotenkin näin:

Vaikka he nukkuvat vankilankome-roissa,
Tai ovat pakoretkillä vainottuina;
Me heitä rakastamme yhä, ei unhoittaa
Me voi maamme pahantekijöitä.

TOSSU TIETÄÄ

taaskin viimeksi ilmestyneessä numerossaan paljo sellaista johon tutustuminen vetää vakavimmaltakin leukapelet leveään hymyyn ja antaa hitaammallekin järjelle kaikellaista aprikoimisen aihetta. Kuvia on kymmenkunta, kaikki 100 pros. "kartuuneja". Kirjoituksia mainittakoon, paitsi toimituksen "laukaukset", seuraavat: **Kuinka kallio on Nuorteva Englannin liituksen noteerauksen mukaan**; **"Rahan teossa"**; **"Ikävä mies"**; **"Kesälomalla"**; **"Itsekullakin oma puskurinsa"** sekä sarja juttuja **"Valakastun Suomen vankileireiltä"**, jotka todistavat, että härmäläinen rolettaari ei voi niin tiukkaan paikkaan tässä ajallisessa vaelluksessaan joutua, että hänestä häviäisi synnyntäin taipumuksensa ilmaista purevalla ivala ajatuksensa vastustajistaan. Nuo kuten sanottu olivat pitempiä juttuja ja ikäänkuin kiiloina niiden raossa on tusinakaupalla pienempiä makupaloja mitä erilaisimmilta aloilta.

Tossun tilaushinta on \$1.75 koko vuodelta ja puolelta vuodelta ainoastaan taala. Ottaen huomioon taalan arvon alentamisen on Tossun hinta siis muutamien viimevuosien aikana huomavaasti alentunut samalla kuin sisältö on petraantunut aina vain joka suhteessa. Mutta Tossu ei otakaan tehtävänsä pisneksen kannalta. Se haluaa palvella rolettaariaattia todellisen luokkatietoisena palilehtenä ja on oinoa sen sorttinen suomenkielinen paperi koko tällä planeetalla. Tämä ihmeellisen ja niin monella tavalla mielenkiintoisen paperin osote kuitenkin on vaatimattomasti vain Box 553, Superior, Wis., josta sitä sopii tilata niiden, jotka eivät voi tilaustaan antaa asiamiehille tai jättää järjestömme lehtien pää- tai sivukonttoreihin.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-ilta kello 7. Osoite: 262 Taylor Ave.

BERDEKININ S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai kello 2 p.m. 717 F 1st St. — Tervetuloa!

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Aholan sa. joka torstai kello 2 p.m. Osoite: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. O. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-ilta, kello 8 — Osoite: 717 Montana Ave.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 7 p.m. Huom! Kuvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, III., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen kello 2 p.m. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen kello 7 p.m. — Yksityisiä kokouksia pidetään.